

listen opførte Endringsforslag i den Orden, hvori de der ere opførte, ere afstemte. Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 30 skal jeg bemærke, at der staaer i Parenthes „Nyt Nr. 21“, men da det Beløb, hvortil den Anmærkning, som her er foreslaaet optagen, refererer sig, ikke kan ansees indbefattet i Summen under Finantslovsforslagets Post 20, og der desuden er foreslaaet en ny Post 20, hvorved Lovforslagets Post 20 bliver Post 21, saa vil den i Endringsforslaget omhandlede nye Post blive Post 22, og Anmærkningen, som skal tilføjes, vil derfor, forsaavidt den vedtages, komme til at staae i Lovforslaget ligeudfor, hvor Sammentællingen findes, hvor der staaer: „eller tilsammen i rund Sum 30,000 Rd.“ og foran Ordene: „Ialt Underbalance af 40,865 Rd. 48 f“. Forhandlingerne over dette Afsnit ere aabnede; den ærede Ordfører har Dydet.

Ordføeren: De Bemærkninger, Udvalget har fremsat ved det foreliggende Afsnit, ere af en forskjellig Slags. Bemærkningerne under Nr. 35 og 39 have ikke givet Anledning til Stillelsen af Endringsforslag, men ere blot en Henstilling til det høitærede Thing; i den første siges der, at de 500 Rd., der i Anmærkningerne ere foreslaaede at skulle medgaae til den af Lærerne, der besørger Directeurforretningerne ved Læreaanstalten, ikke kunne udbetales til Directøren, da en saadan ikke findes omtalt i Loven af 12te Januar 1858, hvorimod de ville kunne udbetales som Forelesningshonorar, da Summen under Eet maa antages at være sat til Læreaanstaltens Naadighed. De andre Punkter have derimod givet Anledning til Indstillingen af Forslag. Det, der findes omtalt under Nr. 34, gaaer blot ud paa en formel Impostering, idet man har villet holde Indtægter og Udgifter skarpt ude fra hinanden. Det høitærede Thing vil meget let sætte sig ind i dette, hvad de øvrige Punkter angaaer; der er blot eet, hvortil jeg skal gjøre en Bemærkning, naar der nemlig paa Udgiftssiden under Nr. 3 til Læreaanstaltens kemiske Laboratorium er føiet en Anmærkning, saaledende: Foruden Erstatning for ituslagne Sager m. v., saa har Udvalget her foreslaaet at føre den calculerede Erstatning for ituslagne Sager op paa Ind-

tægtssiden og forhøje Udgiftssiden med ligesaa stor en Sum. For at det rigtig kan forståes, maa jeg bemærke, at denne Sum er reen calculatorisk. Jeg for mit Bedkommende kunde hellere have ønsket, at denne Anmærkning slet ikke var kommen ind i Finantsloven, thi det synes aabenbart, at for Finantsloven eksisterer der ikke ituslagne Glas. De Glas, der ere voterede, maae altid fra Finantslovens Standpunkt være tilstede paa Anstalten, og den Omstændighed, at de ikke ere der en kort Tid, nemlig fra den Tid et Glas kan blive slaet itu og til det bliver erstattet, kan være ubehagelig nok for Anstalten, men det er Noget, der slet ingen Indflydelse kan have paa Finantsloven; jeg mener, at det er en Ting, som hører til den polytechniske Anstalts Huusholdningsager, Noget der falder af sig selv; men da det nu engang er kommet ind i Finantsloven, har man meent at maatte opføre det paa den Maade, som Udvalget har foreslaaet.

Under Nr. 36 har Udvalget foreslaaet en Nedsættelse af 703 Rd., foruden 38 Rd., der er en Sædomsforretning. Jeg skal i den Anledning henvide til Betænkningen og gjøre opmærksom paa, at efterat Betænkningen var affattet, har Udvalget modtaget en Skrivelse fra Ministeriet, hvori det har formeent, at Udvalgets Opfattelse af Sagen var urigtig; dette kan imidlertid ikke frasæbe den Opfattelse, som det engang har fremsat med velberaad Hu. Udvalget maa mene, at § 15 maa forståes paa en anden Maade end § 14, og navnlig at der her foreligger et Tilfælde, hvor det vil være klart, at der vil fremkomme en urigtig Consequents, naar den Maade, som Ministeriet har anseet for den rette, fastholdes. Der vil nemlig derved fremkomme, at der paa Anstaltens Budget vil blive opført 703 Rd., foruden Sædomsforretningen til en Værkstedsforstander, og oveni købet 950 Rd., om jeg husker ret, som Bartpenge for en saadan, og det uagtet der slet ingen Værkstedsforstander er og heller intet Værksted, hvilket dog synes at være ganske urigtig. Man kan gaae den Vej, at man kan sige, at naar de 703 Rd., foruden Sædomsforretningen skulde betales; maatte deraf afholdes de Udgifter der vare fornødne til en Værkstedsforstander